

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КІЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Приймальною комісією

Протокол № 5 від 28 квітня 2023 р.

Голова Приймальної комісії,
Президент університету

Михайло ПОПЛАВСЬКИЙ

**ПРОГРАМА
ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ**

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ

06 ЖУРНАЛІСТИКА

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

061 Журналістика

ОСВІТНЯ ПРОГРАМА

Журналістика

Освітній ступінь

Магістр

Основа вступу

НРК6

Обговорено і схвалено
на засіданні кафедри зв'язків з
громадськістю і журналістики
Протокол № 12 від 04.04.2023 р.

КІЇВ 2023

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма вступного випробування (фахового іспиту) розроблена для прийому на навчання осіб, які здобули освітній ступінь бакалавра за спеціальністю 061 «Журналістика» в Київському національному університеті культури і мистецтв для здобуття освітнього ступеня магістра спеціальності 061 «Журналістика».

Комплексне вступне випробування має на меті виявити знання, уміння і навички висококваліфікованих та конкурентноспроможних фахівців у галузі знань «Журналістика» зі спеціальних дисциплін, передбачених освітньо-професійною програмою підготовки бакалавра, а також визначення рівня опанування абітурієнтами матеріалу з історії, теорії, методики журналістської методології її дослідження, перевірку навичок практичного аналізу соціальних явищ і процесів.

Програма розроблена згідно з навчальними програмами нормативних фахових дисциплін: «Історія журналістики», «Основи журналістики», «Сучасні медіаіндустрії», «Соціальні комунікації», «Основи редагування», «Екстремальна журналістика», «Жанри журналістики».

Фахове випробування проводиться у формі тестування, оцінюється за шкалою від 100 до 200 балів. Мінімальний прохідний бал становить 124 бали.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

ІСТОРІЯ ЖУРНАЛІСТИКИ

ПОЧАТКИ ЖУРНАЛІСТИКИ І ЗАРОДЖЕННЯ КНИГОДРУКУВАННЯ

Попередники преси в давні часи. Перші рукописні газети. Європейська рукописна журналістика. Попередники друку. Європейські першодруки. Перші друкарні у Європі. Перша друкована періодика.

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЖУРНАЛІСТИКИ В ІНШИХ КРАЇНАХ ЄВРОПИ ТА АМЕРИКИ

Журналінна періодика в Німеччині у 18 ст.: перші журнали, провідні типи, журналінна полеміка середини століття. Поява періодичних видань в країнах Північної Європи 18 ст. Виникнення журналістики в англійських колоніях Північної Америки. Перші газети. Журналістська діяльність Б.Франкліна. Американська преса часів війни за незалежність 1775–1783 рр. Революційні та проанглійські видання. Друковані видання федералістів і республіканців к. 18 ст. Становлення журналістики в країнах Латинської Америки, Африки та Азії. Видання для колонізаторів. Типи видань для місцевих жителів. Поява національної преси в колоніях та напівколоніях, перші патріотичні видання 18–19 ст.

ОСНОВНІ ЕТАПИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ ПРО ЖУРНАЛІСТИКУ. ЗАРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ

Передумови виникнення та національні джерела української журналістики. Методологічні проблеми історії української журналістики. Початковий етап виникнення журналістики в Україні. Перші періодичні видання. Дослідники української журналістики. Франко і Грушевський. Періодизація в журналістикознавстві.

УКРАЇНСЬКА ЖУРНАЛІСТИКА В XIX ст.

Харківська журналістика 1810–1820-х років: «Харьковский демокрит», «Украинский вестник», «Украинский домовод» і «Харьковские известия», «Украинский журнал».

Українська альманахова журналістика 1830–1840-х: Харківська школа романтиків і початки її видавничої діяльності, «Утренняя звезда» і «Русалка Дністровая», альманах Є. Гребінки «Ластівка», харківські альманахи О. Корсуня «Сніп» та І. Боцького «Молодик», альманах «Киевлянин» М. Максимовича, «Южный русский сборник» А. Метлинського.

Журналістика в добу «великих реформ». Альманахи «Записки о Южной Руси» і «Хата» Пантелеймона Куліша, журнал «Основа» та його роль в розвитку української літератури, газета Леоніда Глібова «Черниговский листок». Репресивні заходи російського уряду проти українського слова й перенесення розвитку української журналістики до Австрії.

Москвофільська журналістика. Газета «Зоря Галицька», газета «Слово». Народовська журналістика. «Вечерниці», «Мета», «Нива», «Русалка», журнал «Правда», газети «Батьківщина» і «Діло», журнал «Зоря», газета «Буковина».

ДОКОРІННІ ЗМІНИ В ЗАРУБІЖНІЙ ЖУРНАЛІСТИЦІ В XIX ст. КОМУНІКАЦІЙНІ ІННОВАЦІЇ У XIX ст.

Розвиток журналістики як суспільного інституту. Вдосконалення поліграфічної бази. Становлення преси як основи демократії. Журналістика в Європі. Журналістика в США. Становлення свободи слова: скасування політичної та економічної цензури у Франції, Великобританії, на території Священної Римської імперії. Історія газети «Таймс» як журналістики. Завершення «ери персонального журналізму». Поява інформагентств.

ЗРОСТАННЯ РОЛІ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ У XIX ст.

Основні концепції ЗМІ. Давні теорії журналістики. Концепції журналістики ХХ ст. Сучасні теорії та напрямки дослідження мас-медіа. Комунікаційні революції ХХ ст. Інформація як визначальний фактор сучасного розвитку. Становлення інформаційного суспільства. Основні

фактори поширення інформації у сучасному суспільстві. Глобалізація сучасного інформаційного простору. Вплив факторів глобального та національного характеру на формування інформаційного суспільства. Основні фактори розвитку журналістики країн Західної Європи та США у I пол. ХХ ст. Монополізація, концентрація та конкуренція зарубіжних ЗМІ. Процеси централізації та децентралізації, регіоналізації та спеціалізації, конвергенції та диверсифікації ЗМІ. Комуникаційні революції ХХ ст. Концентрація та монополізація. Основні фігуранти світового медіа-простору.

РОЗВИТОК ЗАХІДНОЇ ПРЕСИ у I половині ХХ ст.

Процеси перетворення преси на ЗМІ II пол. XIX – поч. ХХ ст. Чинники стрімкого розвитку друкованих ЗМІ у цей період. Формування якісного та масового типів друкованих видань. Феномен «пені-прес». Газета «The Times» («Таймс»). Чинники стрімкого розвитку друку на початку ХХ ст. Розмежування преси на якісну та масову. Розвиток нових жанрів. Типологічна еволюція періодики. Розвиток нових жанрів журналістики у ХХ ст. Виникнення та розвиток розслідувано-викривальної журналістики. Типологічна еволюція зарубіжної періодики ХХ ст. Зародження і розвиток таблоїдної преси. Формування, сучасний стан щотижневих журналів новин. Масові ілюстровані журнали: історія і сучасність.

ЕЛЕКТРОННІ ЗМІ У ГЛОБАЛЬНИХ КОМУНИКАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК РАДІОМОВЛЕННЯ

Радіо: від нового засобу зв'язку до засобу масової інформації. Основні моделі організації зарубіжного радіомовлення у I пол. ХХ ст. Міжнародне радіомовлення: становлення, розвиток під час II Світової та «холодної» воєн. Сучасне міжнародне радіомовлення. Основні типи організації сучасного МРМ.

Шлях радіо від нового засобу зв'язку до засобу масової інформації. Розвиток основних моделей організації радіомовлення. Міжнародне радіомовлення. Становлення ТБ як засобу масової інформації. Історія формування основних моделей. Сучасне комерційне ТБ: основні риси, нові явища та жанри. Громадське ТБ: історія і сучасний стан.

ВИЗНАЧАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СВІТОВОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ В II половині ХХ ст. ДОБА ТЕЛЕБАЧЕННЯ

Експерименти та перші регулярні телепередачі напередодні II Світової війни. Становлення ТБ як ЗМІ і перетворення на їх основний вид у II половині ХХ ст. Основні моделі організації ТБ. Глобальні телемережі новин. Становлення ТБ як засобу масової інформації. Історія формування основних моделей. Сучасне комерційне ТБ: основні риси, нові явища та жанри. Громадське ТБ: історія і сучасний стан. Провідні глобальні телемережі новин на сучасному інформаційному ринку. Організація діяльності зарубіжних журналістів: професійна підготовка, нормативні основи діяльності (професійні та етичні кодекси).

ЖАНР РЕПОРТАЖУ В ІСТОРІЇ ЗАРУБІЖНОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ XIX-XX ст.

Розвиток нових жанрів журналістики у ХХ ст. Виникнення та розвиток розслідувано-викривальної журналістики. Типологічна еволюція зарубіжної періодики ХХ ст. Зародження і розвиток таблоїдної преси. Формування, сучасний стан щотижневих журналів новин. Масові ілюстровані журнали: історія і сучасність. Становлення ділової та науково-популярної журналістики США – «батьківщина» репортерства. Видатні репортери XIX ст.: життя та творчість Я.Е. Мак Гаена та Е. Кокрейн. Основні тематичні та жанрові напрямки розвитку репортажу ХХ ст. Висвітлення подій революції 1917 р. в Росії у публіцистиці Дж. Ріда («Десять днів, що вразили світ») та Г. Уелса («Росія у темряві»). Е.Е. Кіш – «репортер століття». Тематика репортажної публіцистики журналіста, основні збірки. Е.Е. Кіш про сутність професії репортера та військового журналіста. Кіш як історик журналістики.

АМЕРИКАНСЬКА РОЗСЛІДУВАЛЬНА ЖУРНАЛІСТИКА ХХ ст.

Політичний, економічний і культурний розвиток США та Європи. Зародження та розвиток розслідуваної журналістики в США. Особливості розвитку розслідуваної

журналістики в США. Сканальні розслідування в пресі США. Історія розвитку розслідувальної журналістики Західної Європи та Америки: від «справи Дейфуса», С. Клеменса до американського макрейкерства. Лінкольн Стефенс – лідер «розгрібачів бруду». Проблематика публіцистики («Вісконсин: повернення представника уряду (Історія залізничної війни...)», 1904). Ептон Сінклер – публіцист-макрейкер. Викривальні мотиви у прозі письменника («Джунглі», «Король Вугілля»). Проблематика публіцистики 10-х рр. ХХ ст. («Мідна марка», «Мистецтво Маммоні», «Мертва рука» тощо).

Розслідування «Утергейта» К. Бернстайном та Б. Вудвордом. «Уся президентська рать».

НАЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМ ЗМІ

Особливості «острівної» моделі журналістики: сучасна журналістика Великобританії та США. Своєрідність континентальної журналістики: ЗМІ Німеччини та Франції. Журналістика країн Північної Європи. Системи ЗМК країн, що розвиваються. Преса Великобританії. Сучасні аудіовізуальні британські ЗМІ. Основні віхи історії BBC та напрямки розвитку на сучасному етапі. Сучасні друковані ЗМІ Німеччини. Дуальна система німецького радіо й ТБ. «Дойче Велле» – шлях від радіостанції до потужної іншомовної радіокомпанії. Сучасна преса Франції. Основні категорії періодичних видань, монополістичні групи преси. Тенденції розвитку французького ТБ на сучасному етапі.

ЖУРНАЛІСТИКА В СРСР

Утворення СРСР і наслідки цього процесу у журналістиці. Журналістика в СРСР у міжвоєнний період. Журналістика 1941–1945 рр. Журналістика в СРСР в епоху системної кризи 1946–1985 рр. Журналістика в епоху перебудови. Витоки журналістики в СРСР. Особливості розвитку журналістики в умовах однопартійності. Особливості роботи журналіста в СРСР. Радянська журналістика періоду II Світової війни. Журналістика в СРСР у 1986–1991 рр.

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЗАРУБІЖНОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ

Організація діяльності зарубіжних журналістів: професійна підготовка, нормативні основи діяльності (професійні та етичні кодекси). Міжнародний журналістський рух. Типи журналістських організацій. Преса Великобританії. Сучасні аудіовізуальні британські ЗМІ. Основні віхи історії BBC та напрямки розвитку на сучасному етапі. Організації журналістів: історія та сучасність.

ЗАРУБІЖНІ ЗМІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Сучасні друковані ЗМІ Німеччини. Дуальна система німецького радіо й ТБ. «Дойче Велле» – шлях від радіостанції до потужної іншомовної радіокомпанії. Сучасна преса Франції. Основні категорії періодичних видань, монополістичні групи преси. Тенденції розвитку французького ТБ на сучасному етапі. Транснаціональна група «Вівенді». Журналістика Італії. Мас-медійна діяльність С. Берлусконі. Загальні процеси і тенденції розвитку ЗМІ Північної Європи. Преса США другої пол. ХХ ст.: загальний стан газетно-журнального ринку. Процеси концентрації та інтеграції. Сучасна американська газета.

ОСНОВИ РЕДАГУВАННЯ

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ

Поняття редактування. Редагування і його види. Технологія редактування і техніка правки. Методика редактування і її складники. Редакторський аналіз. Заголовок і головні його функції. Види заголовків. Цитата і її функції. Типологічний ряд газетно-журнальних видань. Сучасна типологія інформаційних видань.

РЕДАКЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ПРОЦЕС: ОСОБЛИВОСТІ МЕНЕДЖМЕНТУ У ВИДАВНИЧІЙ СПРАВІ

Загальні та професійні вимоги, що висувають роботодавці до претендента на

редакторську посаду. Редакторські посади в сучасних видавництвах і редакціях. Функціональні обов'язки директора видавництва (головного редактора, редактора редакції, оглядача, кореспондента). Функціональні обов'язки художнього і технічного редактора. Шляхи вдосконалення структури наукового видання. Роль редактора в удосконаленні змісту, структури твору, змін смислових, фактологічних і політичних акцентів.

ОСОБЛИВОСТІ РЕДАГУВАННЯ

Типові помилки технічного редагування. Складники художнього редагування для книжкових видань. Складники художнього редагування для газетно-журналічних видань. Способи уведення цитати в текст. Особливості роботи редактора з комп'ютерними програмами перекладу з однієї мови на іншу. Правила простого писання і редагування (за І. Огієнком). Порядок роботи редактора над оригіналом газетно-журналічного тексту. Критерії відбору ілюстрацій. Специфіка редагування творів сучасних письменників. Роль редактора в розробленні концепції видання. Специфіка роботи редактора під час підготовки до друку довідкових видань. Особливості редагування перекладів наукової, офіційної, художньої та художньо-публіцистичної тематик. Особливості оформлення початкових і прикінцевих сторінок для різних видів перекладів.

ОСНОВИ ЖУРНАЛІСТИКИ

ПОНЯТТЕВІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ЖУРНАЛІСТИКИ

Обґрунтовується багатоаспектність поняття про журналістику, розглядаються її різновиди, предмет та об'єкт висвітлення в різноманітних матеріалах. Спеціальному аналізу присвячені такі аспекти журналістики: журналістика як професія, журналістика як спеціальність, журналістика як система ЗМІ. На основі порівняльного аналізу практики ЗМІ в західному світі, пострадянських теренів і України йдеться про головні функції журналістики. Наводяться типові структури редакцій ЗМІ.

ТВОРЧІ АСПЕКТИ ЖУРНАЛІСТИКИ

Сутність поняття творчості, природа творчості та творчий процес у журналістиці показана в ретроспективі. На кращих взірцях життєвого шляху класиків світової і національної журналістики аналізуються такі аспекти творчості в журналістиці: витоки таланту, стимули в творчості, особистісні характеристики. Подається своєрідна анатомія пошуку та творення новини в різноманітному щоденному інформаційному потоці. окремо йдеться про одну із засадичних основ функціонування журналістики в демократичному суспільстві – її правдивість і об'єктивність.

ЖАНРИ ЖУРНАЛІСТИКИ

АНАЛІТИКА В ТВОРЧОСТІ ЖУРНАЛІСТА. СПЕЦІФІКА АНАЛІТИЧНИХ ЖАНРІВ

Аналітика і журналістика. Складники аналітичної групи жанрів журналістики. Особливості підготовки аналітичних жанрів.

КОРЕСПОНДЕНЦІЯ

Кореспонденція як аналітичний жанр: етимологія терміна, історія жанру. Типологічні характеристики кореспонденції.

СТАТТЯ

Стаття як аналітичний жанр: етимологія терміна, історія жанру. Типологічні характеристики статті.

ОГЛЯД. КОМЕНТАР

Типологічні характеристики огляду. Типологічні характеристики коментаря.

Методика написання.

РЕЦЕНЗІЯ

Рецензія як специфічний жанр аналітичної журналістики. Структура рецензії та методика її написання.

ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ З НАПИСАННЯ КОРЕСПОНДЕНЦІЇ, СТАТТІ, КОМЕНТАРЯ

Методика написання коментаря. Типологічні характеристики коментаря. Структура статті. Методика написання статті.

ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ З НАПИСАННЯ ОГЛЯДУ, РЕЦЕНЗІЇ

Структура огляду. Методика написання огляду. Структура рецензії. Методика написання рецензії.

ХУДОЖНЬО-ПУБЛІЦИСТИЧНІ ЖАНРИ ЖУРНАЛІСТИКИ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Поняття публіцистика, література і журналістика. Спільні видові та жанрові риси. Відмінні видові та жанрові риси

ПУБЛІЦИСТИКА ЯК СПОСІБ ЖУРНАЛІСТСЬКОЇ ТВОРЧОСТІ І ЯК ЧИННИК ЖАНРОТВОРЕННЯ В ЖУРНАЛІСТИЦІ

Публіцистичне розкриття. Типові прояви публіцистичності. Публіцистичність і художність. Художньо-публіцистичні жанри журналістики. Специфіка написання матеріалів художньо-публіцистичних жанрів.

ЗАМАЛЬОВКА. ЕСЕЙ

Замальовка як мала форма журналістики. Есей та його види. Особливості жанру.

НАРИС: ТИПОЛОГІЧНИЙ РЯД, ГЕНЕЗА, ОСОБЛИВОСТІ КОМПОЗИЦІЇ І ПОШИРЕНІ ШТАМПИ

Історія жанру. Композиція нарису та її види. Довільна композиція та найпоширеніші варіанти штампу в побудові нарису

ФЕЙЛЕТОН

Історія жанру. Види фейлетону. Фейлетон у творчості класиків українського красного письменства.

ПАМФЛЕТ

Історія жанру. Види памфлету. Памфлет у творчості класиків українського красного письменства

МАЙСТЕР-КЛАС ВІДОМОГО В УКРАЇНІ ПУБЛІЦИСТА

Лекція будеться на основі розповіді запрошеного викладачем відомого в Україні журналіста-публіциста.

ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ З НАПИСАННЯ ЗАМАЛЬОВКИ, ЕСЕЮ, НАРИСУ

Методичні рекомендації з написання замальовки як малої форми журналістики. Методичні рекомендації з написання есей. Методичні рекомендації з написання нарису.

ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ З НАПИСАННЯ ФЕЙЛЕТОНУ, ПАМФЛЕТУ

Методичні рекомендації з написання фейлетону. Методичні рекомендації з написання

памфлету.

СУЧASNІ МЕДІАІНДУСТРІЙ

СУСПІЛЬНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ І МЕДІА

Становлення інформаційного суспільства як новий етап цивілізаційного розвитку. Медіаіндустрія як сегмент економіки. Системні трансформації індустріального виробництва і становлення сервісної – цифрової, нематеріальної і віртуальної економіки. Сучасні прояви глобалізації як фактор розвитку медіаіндустрії. Фактори розвитку (або інволюції) медіаіндустрії. Національні основи медіа. Медіаглобалізація.

НОВІ МЕДІА ТА КОМУНІКАЦІЇ ЯК НОВИЙ ФАКТОР ВЗАЄМОДІЇ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Характеристика терміну «нові медіа». «Нові медіа» як нові технологічні можливості у створенні та поширенні інформації. Інструменти нових медіа – від YouTube і Google до Facebook та Twitter. Еволюція медіа. Особливості сприйняття інформації в Інтернеті. Стилістика роботи журналіста в Інтернеті. Рекламні технології в Інтернет. Групова робота та залучення користувачів до створення інформаційного продукту. Перевірка інформації в Інтернеті. Поняття «мультимедійності» в процесі створення сучасного і конкурентного інформаційного продукту. Різноманіття подачі інформації на одному носії. Засади застосування принципу «багатосторонньої комунікації» в нових медіа на противагу принципу «односторонньої комунікації» в традиційних медіа. Медіа безпека. Кібербуллінг і використання ІКТ. Основні правила безпеки в Інтернеті. (Основи медіаграмотності).

СОЦІАЛЬНІ МЕДІА: ФОРМУВАННЯ НОВОЇ МЕДІАРЕАЛЬНОСТІ

Соціальні медіа як складова сучасного медійного середовища. Етапи розвитку соціальних медіа. Пошукові системи. Месенджери. Соціальні мережі. Класифікація соціальних мереж. Мультимедійний контент. Види соціальних медіа. Основні тренди нових медіа. Критичний підхід до споживання інформації. Фейкові новини. Алгоритм перевірки на достовірність інформації (виявлення автора; перевірка наявності та змісту посилань; індекс наукової продуктивності). Медіаграмотність. Паралельний відбір інтернет-інформації як важливий метод перевірки її достовірності. Пошук першоджерела та аналітичне порівняння варіантів.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ МЕДІАОСВІТИ

Медіаграмотність як ключовий фактор комунікації. Медіакомпетенції аудиторії. Технологічні, інформаційні, аналітичні групи навичок медіакористувачів. Програми медіаосвіти. «Позитивна» і «негативна» медіаосвіта. Індикатори медіаграмотності. Середовищні чинники медіаграмотності спільноти. Медіаосвіта як середовищний чинник медіаграмотності. Медіаосвітні середовищні індикатори. Характеристики медіаполітики як середовищного чинника медіаграмотності. Індикатори медіаосвітньої політики. Медіаіндустрія як середовищний чинник медіаграмотності. Критичне мислення як здатність аналізувати медіаінформацію з врахуванням стандартів логіки, психолого-етичного та естетичного підходів. Формування форм і методів захисту від маніпулятивного впливу медіа. Випрацювання технологій по орієнтації в інформаційних потоках сучасного глобалізованого суспільства. Основні риси критичного мислення: застосування знань для прийняття рішень; використання різноманітних смислів і підходів; виявлення і перевірка передумов; надання розумних і обґрунтованих аргументів; доведення чи недоведення аргументів.

МЕДІА ЯК КЛЮЧОВИЙ ІНСТИТУТ СУЧASNOGO СУСПІЛЬСТВА

Триедина природа медіа («зміст» – «канал» – «аудиторія»). Медіатрансформації як складова суспільного розвитку. Інформаційно-комунікаційні технології і медіабізнес. Цифрова молодь. Концепція цифрової нерівності. Специфіка медіа-індустрії.

МЕДІАІНДУСТРІЯ: ОСНОВНІ ТЕРМІНИ І ПОНЯТТЯ

Термін медіа у сучасній науці (медіатехнології, медіасередовище). Дефініція «медіа». «Нові медіа». Цифрові медіа. Цифровізація. Дігіталізація. Інтернет. Онлайн. Економіка медіа, структура і бізнес-функціонування медіаіндустрії. Аудиторія ЗМІ як рушійна сила медіасистеми. Математичне моделювання інформаційних процесів. Міждисциплінарний підхід вивчення медіаіндустрії (медія, ЗМІ, соціологія, масові комунікації, комунікавістика). Кількісні і якісні методи вивчення медіаіндустрії (кількісний і якісний контен-аналіз, математичне і фізичне моделювання). Комплексний і синергетичний підходи до вивчення медіа.

МЕДІАСИСТЕМА ЯК ІНТЕГРУЮЧИЙ КОМПЛЕКС

Медіасистема як соціальний феномен. Медія як комунікаційне середовище і комунікаційний процес. Медіаканали. Медіаконтент. Медіатехнології. Моделі медіасистем. Формуючі фактори медіасистем (розвиток медіаринків, політичний паралелізм в ЗМІ, взаємовідносини держави і ЗМІ, журналістський паралелізм в ЗМІ). Концепції медіасистем. Особливості національних медіасистем. Трансформації національних медіасистем (загальнонаціональний, регіональний, локальний контексти). Етапи реструктуризації системи ЗМІ. Процеси реконфігурації аудиторії ЗМІ. Національно детерміновані фактори впливу на розвиток медіасистем: (постійна трансформація медіасистеми; перехід до ринкових відносин і новим рекламним бізнес-моделям; вплив нових рушійних сил; взаємовплив відцентрів і доцентрів тенденцій; взаємовідносини між державою та журналістикою і ЗМІ).

МЕДІА-ІНДУСТРІЯ В КОНТЕКСТІ МЕДІАСИСТЕМИ

Політекономічна основа медіаіндустрії. Медіа-індустрія як галузь економіки і нове бізнес-середовище медіа. «Екосистема ІТ – телекомунікації – медіа». Нова медіакомуникаційна галузь як результат конвергенції телекомунікацій, медіа та Інтернета. Поява зарубіжних медіаконцернів. Зміна форматів медіаспоживання. Актуальні тенденції медіаіндустрії. Індикатори цифрового розвитку економіки і медіаіндустрії. Комерціалізація медіакомпаній (концентрація власності і цифровізація). Взаємозв'язки реклами і медіаіндустрії. Продюсерські компанії і дистрибутерські платформи. Крос-медіа. Цифровізація. Інтернет. Конвергентні платформи. Бізнес-моделі цифрових медіа (пошук комбінацій: реклама за підпискою; персоналізована реклама (соціальні медіа); крос-таргетинг на мобільні пристрої; додаткових програм; підтримки електронної пошти, блогів і сервісів агрегації новин). Функції державних структур у медіаіндустрії (регуляторна, у якості власника медіакомпаній); фінансова підтримка медіакомпаній.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ МЕДІЙНОЇ ГАЛУЗІ

Роль держави у визначені стратегії медіарегулювання. Законодавче забезпечення діяльності ЗМІ. Саморегулюючі формати. Базові концепції медіааудиторії. Принципи і форми медіарегулювання. Трансформації медіаполітики. Безпека. Мета медіаполітики. Завдання і принципи медіаполітики. Позитивне і негативне медіарегулювання. Саморегулювання. Рушійні сили формування і реалізації медіаполітики. Підхід «численних потоків» регулювання ЗМІ. Класифікація груп впливу на медіаполітику. Концепція «демократичного керівництва ЗМІ». Дерегулювання. Ререгулювання.

МЕДІАРИНОК. КОНЦЕПТУАЛЬНА ВЗАЄМОДІЯ АУДИТОРІЇ І МЕДІА

Комодифікація і монетизація масової і цільової аудиторії. Основні тенденції розвитку аудиторії. Процес сегментації масової аудиторії. Блогери, інфлюенсери. Основні особливості медіаспоживання аудиторії. Інструменти зворотного зв'язку. Домінуючі типи відношення до ЗМІ. Основні функції журналістики. Formи взаємодії аудиторії і медіа. Медіація як процес.

СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ

СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ: СУТНІСТЬ І ТИПОЛОГІЯ

Сутність і поняття комунікації. Різні підходи до розуміння комунікації. Типи несоціальних комунікацій та їх характеристика. Сутність і особливості соціальних комунікацій. Базова модель

соціальної комунікації. Типологія соціальних комунікацій. Стилі соціальних комунікацій.

МІЖСОБИСТІСНІ СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ

Сутність і поняття міжсубістісних комунікацій. Ознаки міжсубістісної комунікації. Основні фактори міжсубістісних комунікацій. Типологія міжсубістісних комунікацій. Види комунікативної дистанції під час міжсубістісних комунікацій. Активне слухання і його роль в міжсубістісних комунікаціях. Типи запитань і їх роль в підтриманні розмови.

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ МІЖСОБИСТІСНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Позиції у спілкуванні (за Е. Берном). Психологічні типи співрозмовників/партнерів (за Дж. Ягер). Інроверт та екстраверт: особливості комунікації. Функціональні психологічні типи особистості. Соціоніка та соціотипи. Акцентуації характеру та їх типологія. Особливості комунікації з людьми, які мають акцентуації.

ГЕНДЕРНІ АСПЕКТИ МІЖСОБИСТІСНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Поняття «гендер». Особливості гендерної комунікації. Чоловічий та жіночий стиль спілкування. Поняття «гендерлекту». Відмінності в комунікації чоловіків та жінок. Особливості комунікації між чоловіками. Специфіка комунікації між жінками. Поради ефективного спілкування з жінками для чоловіків. Поради ефективного спілкування з чоловіками для жінок.

ВІКОВІ АСПЕКТИ МІЖСОБИСТІСНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Особливості комунікації між поколіннями. Типи моделей міжпоколінної комунікації. Взаємодія «старший-менший»: моделі «Взаємозагачення» та «Протистояння і комунікативного розриву». Конфлікти поколінь та їх розв'язання. Теорія поколінь. Особливості соціальних комунікацій з представниками різних поколінь.

СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ В МАЛИХ ГРУПАХ

Сутність та особливості комунікацій в малих групах. Групи впливу на людину. Нижня межа групи: діада і тріада. Верхня межа групи. Особливості комунікації в формальних і неформальних групах. Ролі міжсубістісних взаємин в колективі. Стилі управління в формальних групах. Корпоративна культура: сутність, рівні. Корпоративний регламент. Типи культур організацій та особливості комунікації в них.

МАСОВІ СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ: ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ

Умови функціонування масової комунікації. Масова аудиторія. Головні характеристики маси. Основні засоби масової комунікації. Пасивна та активна аудиторія. Поняття громадськості. Чинники перетворення латентної громадськості в активну. Типологія груп громадськості. Підходи для визначення цільових груп (аудиторій) громадськості. Сутність і поняття громадської думки. Експеримент Аша. Експеримент Carlsberg. Експеримент «Ефект помилкового консенсусу». Установка. Типи установок. Ознаки та обставини формування індивідуальних орієнтацій. Мотивація зміни установки. Правила зміни установки. Теорія розбитих вікон.

ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ

Поняття та сутність формування громадської думки. Formи вираження громадської думки. Основні механізми формування громадської думки. Процес формування громадської думки: внутрішні та зовнішні чинники. Джерела громадської думки. Суб'єкти формування громадської думки. Функціонування громадської думки. Різновиди громадської думки. Сутність та особливості технологій формування громадської думки. Навіювання. Пропаганда: сутність, типи, принципи і методи. Астротурфінг. Вікно Овертона.

ПСИХОЛОГІЯ НАТОВПУ

Поняття «натовп». Соціально-психологічні ознаки та особливості натовпу. Габріель Тард: теорія наслідування. Густав Ле Бон: психологічний закон духовної єдності натовпу. Типи натовпу. Соціально-психологічна характеристика осіб, які складають натовп. Етапи розвитку

дієвого натовпу. Як поводитися в натовпі. Черга – як самоорганізована спільнота. Експеримент «Третя хвиля». Стенфордський тюремний експеримент. Масові психози (істерії).

МУЛЬТИСЕНСОРНІ СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ

Сутність та поняття мультисенсорних соціальних комунікацій. Візуальна комунікація. Засоби візуальних комунікацій. Шляхи візуального осмислення світу. Аудіальна комунікація. Кінестетична комунікація. Ольфакторна комунікація. Теорія типів сприйняття: візуал, аудіал, кінестетик, дигістал.

БАР'ЄРИ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Поняття бар'єрів соціальних комунікацій. Бар'єри сприйняття і розуміння. Бар'єри взаємодії. Особистісні емоційні бар'єри. Соціально-культурні бар'єри соціальних комунікацій та особливості роботи із ними. Шляхи подолання та попередження комунікативних бар'єрів.

МАНІПУЛЯТИВНІ ВПЛИВИ ПІД ЧАС СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Сутність поняття «маніпуляція». Ознаки маніпуляції. Особливості маніпулювання в сучасному світі. Причини маніпуляцій. Рівні маніпулювання. Види маніпуляцій. Прийоми маніпуляції організаційно-процедурного характеру. Логіко-психологічні прийоми маніпуляції. Особистісні прийоми маніпуляції. Маніпуляція в рекламі.

КОМУНІКАЦІЇ В ІНТЕРНЕТ-ПРОСТОРІ: ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ І ПРИНЦИПИ

Інтернет-середовище і особистість: права, безпека, етика. Різні підходи до онлайн-комунікації: B2B, B2C, C2C. Базові цілі інтернет-комунікації. Поняття цільових аудиторій. Типи комунікації в Інтернеті. Розпізнавання і протидія кібербуллінгу. Мова інтернет-комунікації.

КОМУНІКАЦІЇ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

Сутність і поняття комунікацій в соціальних мережах. Принципи міжособистісної комунікації в соціальних мережах. Основні фактори безпеки комунікацій в соціальних мережах. Профайл в LinkedIn як спосіб комунікації між професіоналами. Чат-боти. Роль оферів та креативів у B2C комунікаціях. Типологія користувачів соцмереж.

КОМУНІКАЦІЇ У МЕСЕНДЖЕРАХ

Сутність і поняття комунікації у месенджерах. Роль і принципи використання Viber для ефективних комунікацій. Як правильно комунікувати через WhatsApp, Era, Telegram: нові інструменти комунікації. Канали та групи для комунікації. Анонімність і безпека комунікацій. Закон України «Про електронні комунікації».

ЕКСТРЕМАЛЬНА ЖУРНАЛІСТИКА

ПОНЯТТЯ ЕКСТРЕМАЛЬНОЇ СИТУАЦІЇ. ВІДИ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

Терміни екстремальна та надзвичайна ситуації. Поняття надзвичайної ситуації в контексті національного законодавства. Кодекс цивільного захисту України. Класифікації надзвичайних ситуацій за походженням та масштабом. Надзвичайні ситуації техногенного, природного, соціального та воєнного характеру. Надзвичайні ситуації загальнодержавного, регіонального, місцевого та об'єктового рівнів. Порушення нормальних умов життєдіяльності населення, спричинені катастрофою, аварією, пожежею, стихійним лихом, епідемією, епізоотією, епіфіtotією, застосуванням засобів ураження або іншою небезпечною подією, що призвела (може привести) до виникнення загрози життю або здоров'ю населення, великої кількості загиблих і постраждалих, завдання значних матеріальних збитків, а також до неможливості проживання населення на такій території чи об'єкті, провадження на ній господарської діяльності.

НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО, ЩО РЕГЛАМЕНТУЄ ДІЯЛЬНІСТЬ ЖУРНАЛІСТА В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ СИТУАЦІЯХ

Основні права журналістів, що закріплени в Конституції України, Законах України «Про

друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», «Про інформацію», «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів». Законодавча заборона цензури в Україні.

Норми Закону України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів». Законодавство, що дозволяє працівникам засобів масової інформації для виконання професійної діяльності перебувати в зонах надзвичайних ситуацій. Захист джерел інформації. Правовий режим запровадження надзвичайного, воєнного стану та діяльність журналістів. Особливості роботи працівників засобів масової інформації під час проведення антитеристичної операції.

МІЖНАРОДНЕ ЗАКОНОДАВСТВО, ЩО РЕГЛАМЕНТУЄ ДІЯЛЬНІСТЬ ЖУРНАЛІСТА В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ СИТУАЦІЯХ

Міжнародне гуманітарне право як система юридичних норм і принципів, що застосовуються під час збройних конфліктів, які забороняють або обмежують використання певних засобів і методів ведення збройної боротьби, забезпечують права індивіда в цей час і встановлюють міжнародно-правову відповіальність за їх порушення.

Специфічні суспільні відносини, що склалися між його суб'єктами під час збройних конфліктів, як предмет регулювання міжнародного гуманітарного права.

Поняття та визначення комбатантів і не комбатантів. Женевські та Гаазькі конвенції як складові Міжнародного гуманітарного права. Міжнародний комітет Червоного Хреста як міжнародна гуманітарна організація – становлення та сучасна діяльність.

ПІДГОТОВКА ЖУРНАЛІСТА ДО РОБОТИ В ЗОНАХ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ. ОСОБИСТА БЕЗПЕКА

Мінімізація ризиків під час підготовки журналіста до роботи в умовах надзвичайних ситуацій і збройних конфліктів. Категорії представників засобів масової інформації, які працюють в умовах збройних конфліктів: військові кореспонденти; журналісти, які перебувають у небезпечних професійних відрядженнях; журналісти, відряджені до військової частини.

Вивчення специфіки ведення бойових дій у зоні, куди відряджається журналіст.

Безпечна робота в соціальних мережах. Підготовка аптечки першої допомоги.

РОБОТА ЖУРНАЛІСТА В УМОВАХ БОЙОВИХ ДІЙ ТА ВІЙСЬКОВИХ КОНФЛІКТІВ

Одяг та екіпірування журналіста. Засоби захисту – бронежилет та шолом. Ідентифікація працівників засобів масової інформації. Правила перетину блок-постів. Особливості проведення зйомки в місцях розташування військових підрозділів. Особиста цифрова безпека журналіста. Алгоритм дій у разі потрапляння в зону обстрілів.

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАТЕРІАЛІВ ІЗ ЗОН ВІЙСЬКОВИХ КОНФЛІКТІВ

Робота з військовослужбовцями, захист джерел інформації. Особливості використання архівного відео, перевірка інформації про втрати. Перевірка фактів, зокрема інформації з соціальних мереж. Особливості роботи в місцях розташування військових підрозділів. Інтерв'ювання військовослужбовців, вимушених переселенців, осіб, потерпілих внаслідок військових конфліктів.

ЕКСТРЕМАЛЬНА ЖУРНАЛІСТИКА В КОНТЕКСТІ ВИКЛИКІВ «ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ»

Гібридна війна як ведення агресивних військових дій під прикриттям незаконних (неформальних) збройних формувань та одночасним використанням широких інформаційно-пропагандистських, політичних чи економічних заходів. Розповсюдження фейкової інформації та застосування мови ворожнечі – одні з ознак гібридної війни. Мова ворожнечі як будь-яке самовираження з елементами заперечення принципу рівності між людьми у правах, що призводить до створення або поглиблення вже існуючої ворожнечі між відмінними за певними

ознаками груп суспільства.

РОБОТА ЖУРНАЛІСТА ПІД ЧАС ВИСВІТЛЕННЯ МАСОВИХ ЗАХОДІВ

Планування роботи журналіста під час висвітлення масових заходів. Вивчення місця події, мінімізація ризиків. Співпраця з правоохоронцями з метою гарантування безпеки. Засоби самозахисту представників засобів масової інформації. Дії у випадку враження слізогінним газом, підготовка аптечки першої допомоги. Рекомендації щодо одягу та екіпірування журналістів, які висвітлюють масові протестні заходи.

ВЗАЄМОДІЯ З ПРЕСССЛУЖБАМИ «СИЛОВИХ» СТРУКТУР ПІД ЧАС РОБОТИ В УМОВАХ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ ТА ВІЙСЬКОВИХ КОНФЛІКТІВ

Рада національної безпеки і оборони України як координаційний орган з питань національної безпеки і оборони при Президентові України. Президент України – голова Ради національної безпеки і оборони України. «Силові» та «спеціальні» структури України: МВС України, СБУ, Міністерство оборони та Збройні Сили України. Антикорупційні структури України. Основні напрямки діяльності «силових» та «спеціальних» структур, діяльність іхніх пресслужб.

НАДАННЯ ПЕРШОЇ ДОЛІКАРСЬКОЇ ДОПОМОГИ

Рекомендований склад аптечки першої допомоги. Індивідуальні медичні препарати та пам'ятка про особу. Принципи огляду місця події. Принципи надання першої допомоги. Правила накладання та час накладання джгута. Поняття «золотої години». Види ран та надання першої допомоги. Невідкладні стани, їхні види та надання першої допомоги. Правила проведення штучного дихання.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

ІСТОРІЯ ЖУРНАЛІСТИКИ

Основна

1. Бернштейн М.Д. Журнал «Основа» і український літературний процес кінця 50–60-х років XIX ст. Київ: Вид-во АН УРСР, 2016. 216 с.
2. Білецький Л.Т. Основи української літературно-наукової критики. Київ: Либідь, 2008. 408 с.
3. Білецький О.І. Русалка Днестровая. Русалка Дністрова (Фотокопія з видання 1837 р.). Київ, 2002. С. 3–31.
4. Благий В.Б. Українська студентська преса Галичини (60-ті рр. XIX ст.– 1914 р.): Історико-бібліографічний огляд. Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. Львів, 1998. Вип. 5. С. 421–453.
5. Бутрин М.Л. До цензурної історії журналу «Світ» (1881–1882 рр.). Українське літературознавство. 1970. Вип. 11. С. 34–38.

Допоміжна

6. Грабович Г. Проникливість і сліпота у рецепції Шевченка: випадок Костомарова. Сучасність. 1997. № 3. С. 72–95; № 4. С. 109–28.
7. Грабович Г. Семантика котляревщини. Сучасність. 1995. № 5. С. 65–73.
8. Дей О.І. Українська революційно-демократична журналістика: Проблема виникнення і становлення. Київ: Вид-во АН УРСР, 2010. 492 с.
9. Дисак Ф. В. Шашкевич у газеті «Основа» (1870–1872 рр.). Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. Львів, 2000. Вип. 7. С. 410–423.
10. Дорошенко І.І. До історії видання журналу «Світ» (1881–1882 рр.). Наукові записки Львівського державного університету. 2016. Т. 42. Вип. 1: Питання журналістики. С. 39–46.
11. Драгоманов М.П. Микола Іванович Костомаров. Літературно-публіцистичні праці: у 2 т. Київ, 2014. Т. 2. С. 134–144.
12. Животко А. Преса. Енциклопедія українознавства. Під гол. ред. В. Кубійовича, 3. Кузелі. Мюнхен – Нью-Йорк, 1949. Т. 1. С. 981–1003.
13. Житецький І. «Київська Старина» за часи Ф. Лебединцева (1882–1887). Україна. 2006.

№ 6. С. 113–120.

14. Історія української критики та літературознавства: хрестоматія: у 3 кн. За ред. П.М. Федченка. Київ: Либідь, 2006. Кн. 1. 416 с.
15. Історія української літературної критики: Дожовтневий період. Київ: Наукова думка, 2008. 452 с.
16. Українська журналістика в іменах. За ред. М.М. Романюка. Львів, 2007. Вип. VI. 352 с.
17. Українська періодика: історія і сучасність. Доп. та повід. Четвертої Всеукр. наук.-теорет. конференції 19-20 грудня 1997 р. За ред. М.М. Романюка. Львів, 1997. 296 с.
18. Франко І.Я. Нарис історії україно-руської літератури до 1890 р.: зб. творів: у 50 т. Київ, 2004. Т. 41. С. 194–470.
19. Якимович Б. Книга. Просвіта. Нація. Видавнича діяльність І. Франка у 70–80-і роки ХІХ ст. Львів: Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАНУ, 2006. 307 с.

ОСНОВИ РЕДАГУВАННЯ

Основна

1. Бочковський О., Сірополко С. Українська журналістика на тлі доби: історія, демократичний досвід, нові знання. Мюнхен, 1993.
2. Вайшенберг З. Новинна журналістика: навч. посібник. Пер. з нім. Київ: Центр вільної преси, 2011. 268 с.
3. Гід журналіста: збірка навчальних матеріалів, складених за французькою методикою вдосконалення працівників ЗМІ. Упоряд. А. Лазарєва. Київ, 1999. 96 с.
4. Журналістика. Словник-довідник. Авт.-уклад. І.Л. Михайлин. Київ: Академвидав, 2013. 320 с.
5. Крейг Р. Інтернет-журналістика: Робота журналіста і редактора в умовах ЗМІ. Пер. з нім. Київ: Вид-во КМА, 2007. 324 с.
6. Ла Рош В. Вступ до практичної журналістики: навч. посібник. Пер. з нім. Київ, 2005. 229 с.
7. Михайлин І. Основи журналістики: підручник. 3-е вид. доп. і поліпш. Київ: ЦУЛ, 2002. 284 с.
8. Москаленко А. Вступ до журналістики. Київ: Школяр, 1997.
9. Носке Геннінг. Журналістика: Що треба знати та вміти. Книжка для читання та підручник. Акад Укр преси. 2017. 268 с.
10. Прилюдок Д. Теорія і практика журналістської творчості. Проблеми майстерності. Київ, 1983. 280 с.
11. Scislak Jaroslaw. Jak zostac dziennikarzem. Wroclaw, 2007. 178 s.

Додаткова

12. Бойд Е. Ефірна журналістика: Технології виробництва ефірних новин. Пер. з англ. Київ, 2007. 430 с.
13. Галлер М. Репортаж. Пер. з нім. Київ: Центр вільної преси, 2011. 348с.
14. Животко А. Історія української преси. Упоряд., авт. передм. і приміт. М. Тимошик. Київ: Наша культура і наука, 1999. 368 с.
15. Історія української преси: хрестоматія. Упор., авт. передм. та приміт. О. Мукомела. Київ: Наша культура і наука, 2001. 352 с.
16. Лизанчук В.В. Основи радіожурналістики. Київ: Знання, 2006. 341 с.
17. Міжнародна газетна журналістика: посібник. Упоряд. А. Лазарєва. Київ, 2005.
18. Москаленко А. Теорія журналістики: підручник. Київ: Експрес-об'єва, 1998.
19. Потятиник Б. Медіа: ключі до розуміння. Львів: ПАІС, 2004. 312 с.
20. Стівенс Мітчел. Виробництво новин: телебачення, радіо, Інтернет. Пер. з англ. Київ: КМА, 2008. 408 с.
21. Шкляр В. Мас-медіа України у міжнародному інформаційному просторі. Україна дипломатична: наук. щорічник. 2000. Вип. I. С. 387–394.

Інформаційні ресурси

1. Детектор медіа: українське інтернет-видання про медіа: веб-сайт. URL <https://detector.media/> (дата звернення: 03.01.2021).
2. Національна Спілка журналістів України. Офіційний сайт. <http://nsju.org/> (дата звернення:

03.01.2021).

3. Стоп-фейк: український інтернет-ресурс про непрофесійну журналістику: веб-сайт. URL: <https://www.stopfake.org/tu/glavnaya-2/> (дата звернення: 03.01.2021).

4. Український інформаційний простір: науковий журнал Київського національного університету культури і мистецтв. Гол. ред. М. Тимошик. Числа за 2018–2020 рр. Електронні версії журналу – на сайті журналу. URL: <http://ukrinfospace.knukim.edu.ua/> (дата звернення: 03.01.2021).

ЕКСТРЕМАЛЬНА ЖУРНАЛІСТИКА

Основна

1. Безсмертний В. Українська журналістика та її воєнний сегмент учора, сьогодні, завтра. Київ : Видавництво Ліра-К, 2020. 199 с.
2. Гороховський О.М. Фактчек як тренд розслідувань: можливості та перспективи. Дніпро : ЛІРА, 2017. 133 с.
3. Євдокимова В.В. Міжкультурна комунікація у соціальній роботі : навч.-метод. посіб. Київ : Ун-т "Україна", 2018. 190 с.
4. Єгорова Т.Д. Ефективна комунікація: публічний виступ : навч. посіб. Київ : НАДУ, 2018. 162 с.
5. Закон України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів». Відомості Верховної Ради України. 1997. № 50. Ст. 302.
6. Закон України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні». Відомості Верховної Ради України. 1993. № 1. Ст. 1.
7. Кросмедіа: контент, технології, перспективи : монографія / авт. кол.: В.В. Різун, В.Е. Шевченко, Л.П. Федорчук ; за заг. ред. В.Е. Шевченко. Київ : Київ. ун-т, 2018. 319 с.
8. Кулеба Д. Війна за реальність. Як перемагати у світі фейків, правд і спільнот. Київ : Книголав, 2019. 381 с.
9. Носова Б.М. Міжнародна журналістика : метод. рек. Київ : Київ. ун-т, 2020. 55 с.
10. Почепцов Г. Фейк. Технології спотворення реальності. Київ : Києво-Могилян. акад., 2018. 175 с.

Допоміжна

11. Журналістський фах: газетно-журнальне виробництво : навч. посіб. Т.О. Приступенко та ін. ; за ред. В.В. Різуна. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ : Київ. ун-т, 2012. 352 с.
12. Конституція України від 28 червня 1996 р. Відомості Верховної ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
13. Мас-медіа у термінах і визначеннях / уклад. Ю.В. Бондар. Київ, 2005. 224с.
14. Павлова О.Ю., Тормахова А.М. Візуальні практики та комунікація : курс лекцій. Київ : Київ. ун-т, 2018. 223 с.
15. Польовик С. Образ України на сторінках російських газет: контент-аналітичне дослідження. Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. Серія: Соціальні комунікації. 2018. № 11. С. 35–40.
16. Бель Б., Бурмагін О., Патора Т., Хоменок О. Посібник з журналістських розслідувань. Теорія і практика. Київ, 2013. 190 с.
17. Мова ворожнечі та ЗМІ: міжнародні стандарти та підходи : Проект «Без Кордонів» ГО «Центр «Соціальна Дія». Київ, 2015. 64 с.
18. Салига П. Інтернет як засіб масової комунікації. Київ : ЖОВТА СТРІЛА, 2007. 32 с.
19. Тимошик М.С. Українська журналістика в діаспорі: Велика Британія : монографія. Київ : Наша культура і наука, 2021. 510 с.
20. Хантінгтон С. Зіткнення цивілізацій. Філософська і соціологічна думка. 1996. № 1–2. С. 17–23.

Інформаційні ресурси

21. Куляс І. Стандарти єтики журналістів в умовах неоголошеної війни : веб-сайт. URL: <https://ms.detector.media/profstandarti/post/11691/2014-10-30-standarty-y-etyka-zhurnalistyky-v-umovakh-neogoloshenoj-vijyny/> (дата звернення: 19.09.22).
22. Посібник з верифікації контенту: веб-сайт. URL: http://verificationhandbook.com/book_ua/index.php (дата звернення: 04.08.22).

23. Закон України «Про інформацію»: веб-сайт. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2657-12> (дата звернення: 04.08.22).

24. 14 короткострокових трендів, які вплинути на розвиток ЗМІ: веб-сайт. URL: <https://ua.112.ua/mnenie/22-trendy-iaki-vplynut-na-rozvytok-zmi-444114.html> (дата звернення: 31.08.20)

25. Особливості аналітичних жанрів в українській пресі: веб-сайт. URL: https://otherreferats.allbest.ru/journalism/00534094_0.html (дата звернення: 31.08.20)

СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ

Основна

1. Афанасьєва О.М. Ритуалізовані комунікативні практики в добу новітніх технологій. *Філол. трактати*. 2018. 10, № 2. С. 13-24.

2. Бучацька І.О., Дубовик Т.В. Ділові переговори : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2012. 251 с.

3. Верховод Л.І. Соціологія культури та міжкультурна комунікація: навч.-метод. посіб. для студентів ден. та заоч. навчання спец. "Соціологія". Старобільськ : ДЗ "ЛНУ ім. Тараса Шевченка", 2018. 255 с.

4. Євдокимова В.В. Міжкультурна комунікація у соціальній роботі : навч.-метод. посіб. Київ: Університет "Україна", 2018. 190 с.

5. Єгорова Т.Д. Ефективна комунікація: публічний виступ : навч. посіб. Київ : НАДУ, 2018. 162 с.

6. Лазаренко Н.І., Коломієць А.М., Паламарчук О.М. Комунікація в Інтернет-просторі: психологічний аспект. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2018. Т. 65, № 3. С. 249-261.

7. Павлова О.Ю., Тормахова А.М. Візуальні практики та комунікація: курс лекцій. Київ : Київський університет, 2018. 223 с.

8. Романцева Я.В. Паралінгвістичні засоби комунікації. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: Філологія. 2021. Вип. 47(2). С. 82-85.

9. Чаплай І.В. Державно-громадська комунікація як об'єкт наукового дослідження в Україні : монографія. Одеса : Купрієнко С. В. [вид.], 2018. 385 с.

10. Шлапак Ю. Стратегічні комунікації як феномен: наукова дефініція. *Наукові праці Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського*. 2021. Вип. 61. С. 28-39.

Допоміжна

11. Башинська І.О. Маркетингові комунікації інноваційно-активного промислового підприємства: формування, інтеграція, розвиток : монографія. 2012. С. 170-190.

12. Березенко В.В. Зв'язки з громадськістю в контексті соціально відповіального бізнесу: українські реалії. *Держава та регіони*. Сер. Соц. комунікації. 2011. Вип. 1. С. 121-124.

13. Ботвина Н.В. Міжнародні культурні традиції: мова та етика ділового спілкування: навч. посіб. Київ : АртЕк, 2000. 190 с.

14. Виходець О.М. Соціальні комунікації персоналу як чинники мотивації. *Вісник Харківської державної академії культури*. 2012. Вип. 38. С. 164-172.

15. Гусак О.П. Етичні аспекти кризової комунікації. *Вісник Харківської державної академії культури*. 2012. Вип. 35. С. 188-195.

16. Гутброд Г., Беляков О. Успішна комунікація в бізнесі та освіті: навч. посіб. Київ, 2006. 207 с.

17. Данько Ю.А. Соціальні мережі як форма сучасної комунікації: плюси і мінуси. *Сучасне суспільство*. 2012. Вип. 2. С. 179-184.

18. Захарчук Н.В. Філософсько-соціологічний аспект категорії "толерантність" та її роль у міжкультурній комунікації. *Вісник Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут"*. Філософія. Психологія. Педагогіка. 2012. № 3. С. 23-28.

19. Каптуррова В.В. Синкретизм монологу, діалогу та полілогу в Інтернет-комунікації. *Мовні і концептуальні картини світу*. 2013. Вип. 43, Ч. 2. С. 129-137.

20. Крикавський Є.В., Третьякова Л.І., Косар Н.С. Стратегічний маркетинг: навч. посіб. Львів, 2013. 255 с.

21. Окландер М.А., Литовченко І.Л., Ботушан М.І. Маркетингові комунікації промислових підприємств в умовах інформаційної економіки : монографія. Одеса : Астропrint, 2011. 230 с.

22. Парфенюк І. Протестні комунікації в Білорусі після виборів президента 2020 року: засоби та їх ефективність. *Український інформаційний простір*. 2021. № 1. С. 222-236.
23. Серих Т.М. Словник-довідник з полікультурної комунікації : навч. посіб. Суми : Ніко, 2019. 150 с.
24. Практичний посібник з медіаграмотності для мультиплікаторів. А. Бабак та ін. ; за заг. ред. В.Ф. Іванова. Київ : Академія української преси : Центр вільної преси, 2019. 99 с.
25. Мистецтво красномовства, культури спілкування та ділової комунікації : навч. посіб. Чернівці : ЧНУ, 2020. 368 с.

Інформаційні ресурси

1. Бізнес форум: веб-сайт. URL : <http://biznet.kiev.ua> (дата звернення: 27.06.2022).
2. Інтернет-портал для керівників різного рівня у бізнесі, консультантів з питань управління, викладачів університетів та бізнес-шкіл, а також студентів цих закладів: веб-сайт. URL: <http://www.management.com.ua> (дата звернення: 27.06.2022).
3. Інтернет-ресурс про PR, маркетинг та рекламу в Україні. URL: <https://mmr.ua/> (дата звернення: 20.06.2022).
4. Портал для фахівців у сфері комунікацій: веб-сайт. URL: <http://prportal.com.ua/> (дата звернення: 27.06.2022).
5. Портал Міжнародної виставки реклами, маркетингу та мас-медіа REX. URL: <https://tex.ua/> (дата звернення: 20.06.2022).

СУЧАСНІ МЕДІАІНДУСТРІЇ

Основна

1. Брадов В.В. Трансформація медіа системи як фактор зародження ринкових відносин. *Збірник наукових праць ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»*. 2013. Вип. 13. С. 163–177.
2. Досенко А. Книга Інтернет-журналістика. Комунікативні маркери: навч. посіб. Київ : Центр навч. літ, 2020. 184 с.
3. Лазаренко Н.І., Коломієць А.М., Паламарчук О.М. Комунікація в Інтернет-просторі: психологічний аспект. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2018. Т. 65, № 3. С. 249–261.
4. Різун В.В., Шевченко В.Е., Федорчук Л.П. Кросмедіа: досвід, технології, перспективи: монографія / за ред. В.Е. Шевченко. Київ : КНУ, 2018. 321 с.
5. Сингер П. Війна лайків. Зброя в руках соціальних мереж. Київ : Клуб Сімейного Дозвілля, 2019. 320 с.
6. Чекмішев О. Основи журналістики. Київ : Академія, 2021. 168 с.

Допоміжна

1. Брадов В.В. Фактори залежності контенту мас-медіа: власність, концентрація, комерціалізація. *Телеві та радіожурналістика*. 2019. Вип. 18. С. 236–244.
2. Джеймс Л. Мас-медіа, комунікація, культура: глобальний підхід. Київ : К.І.С., 2002. 297 с.
3. Іванов В. Основні теорії масової комунікації і журналістики: навч. посіб. Київ : Центр Вільної Преси, 2010. 258с.
4. Квіт С. Масові комунікації : підручник. Київ : Києво-Могилян. акад., 2008. 206 с.
5. Маркова Г. Особливості засобів масової комунікації в суспільному та економічному просторі сучасної України. *Українська журналістика: умови формування та перспективи розвитку* : зб. наук. пр. 2007. С. 528.
6. Недопітанський М.І. Особливості інформаційного бізнесу в Україні. *Українське журналістикознавство*. 2003. Вип. 4. С. 42–51.
7. Писаренко Л. Медіаграмотність як інструмент інформаційно-комунікаційних технологій. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2021. Т. 32 (71), № 4 (3). С. 162–166.
8. Різун В.В. Теорія масової комунікації : підручник. Київ : Просвіта, 2008. 260 с.
9. Теребус О., Рожило М.А. Проблема саморегуляції українських медіа. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2021. Т. 32 (71), № 4 (3). С. 239–244.
10. Шмідт Я. Нова мережа: ознаки, практики і наслідки веб 2.0. Київ : Центр Вільної

Преси : Акад. укр. преси, 2013. 284 с.

11. Шульц В. Процес комунікації. Публістика. Масова комунікація: медіа-енциклопедія. Київ : Акад. укр. преси, 2007. 680 с.

12. Янковой Р.В. Основи комерціалізації діяльності на підприємствах сфери медіа бізнесу. *Інтернаука. Серія: Економічні науки*. 2018. № 9. С. 29–35.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. PHP-Nuke: веб-сайт. URL: <https://phpnuke.org/> (дата звернення: 10.07.2020).
2. Спільнота Joomla! Україна: веб-сайт. URL: www.joomla-ua.org. (дата звернення: 19.09.2022).
3. Joomla. Wikipedia: веб-сайт. URL: <http://uk.wikipedia.org/wiki/Joomla>. (дата звернення: 19.09.2022).
4. PHP-Nuke. Wikipedia: веб-сайт. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/PHP-Nuke> (дата звернення: 19.09.2022).
5. Wordpress. Wikipedia: веб-сайт. URL: <http://uk.wikipedia.org/wiki/Wordpress>. (дата звернення: 19.09.2022).
6. SQL. Wikipedia: веб-сайт. URL: <http://uk.wikipedia.org/wiki/SQL>. (дата звернення: 19.09.2022).
7. CMS. Wikipedia: веб-сайт. URL: <http://uk.wikipedia.org/wiki/CMS>. (дата звернення: 19.09.2022).

ОСНОВИ ЖУРНАЛІСТИКИ

Основна

1. Тимошик М. Стандарти журналістики: поняття, генеза, зміст, практика. Український Інформаційний Простір. 2022. Ч. 1(9). С. 30-56. <http://ukrinfospace.knukim.edu.ua/article/view/257058/253992>
2. Тимошик М. Журналіст як професія: ретроспективний огляд побутування поняття в інформаційному просторі. Український Інформаційний Простір. Київ, 2021 Ч. 2(8). С. 18-51.
3. Тимошик М. Українська журналістка в діаспорі: Велика Британія. Київ: Наша культура і наука, 2021. 560 с.
4. Тимошик М. Як звільнити журналістську освіту з пут теорій масової комунікації: до проблеми викладання фахових дисциплін на факультетах журналістики українських університетів. Український Інформаційний Простір. Київ, 2021 Ч. 1(7). С. 31-68.
5. Крейг Р. Інтернет-журналістика: Робота журналіста і редактора в умовах ЗМІ. Пер. з нім. Київ: Вид-во КМА, 2007. 324 с.
6. Ла Рош В. Вступ до практичної журналістики: навч. посіб. Пер. з нім. Київ, 2005. 229 с.
7. Михайлин І. Основи журналістики: підручник. 3-е вид. доп. і поліпш. Київ: ЦУЛ, 2002. 284 с.
8. Носке Г. Журналістика: Що треба знати та вміти. Книжка для читання та підручник. Акад Укр преси. 2017. 268 с.

Допоміжна

9. Бойд Е. Ефірна журналістика: Технології виробництва ефірних новин. Пер з англ. Київ, 2007. 430 с.
10. Галлер М. Репортаж. Пер. з нім. Київ : Центр вільної преси, 2011. 348с.
11. Животко А. Історія української преси. Упоряд., авт. передм. і приміт. М. Тимошик. Київ: Наша культура і наука, 1999. 368 с.
12. Історія української преси: хрестоматія. Упоряд., авт. передм. та приміт. О. Мукомела. Київ : Наша культура і наука, 2001. 352 с.
13. Мащенко І. Хроніка українського радіо і телебачення в контексті світового аудіовізуального процесу. Київ: Україна, 2005. 384 с.
14. Мелещенко О. Журналістикознавчі уявлення про світовий і національний простір, його безпеку. Київ, 2016. 88 с.
15. Миронченко В. Інформаційне радіомовлення: Управління, організація, планування: навчальний посібник для студ. фак. жур-ки ун-тів. Київ: Вища школа, 1989. 128 с.
16. Міжнародна газетна журналістика: посібник. Упоряд. А. Лазарєва. Київ, 2005.

17. Москаленко А. Теорія журналістики: підручник. Київ: Експрес-об'єва, 1998.
18. Потятиник Б. Медіа: ключі до розуміння. Львів: ПАІС, 2004. 312 с.
19. Стівенс М. Виробництво новин: телебачення, радіо, Інтернет. Пер. з англ. Київ: КМА, 2008. 408 с.
20. Тимошик М. Лондонська газета «Українська Думка» (1947–2017): становлення, редакційна політика, спроби самоідентифікації та виживання в чужомовному оточенні. Вісник Львівського національного університету ім. І. Франка. Серія журналістика. 2020. Вип. 48. С. 245–261.
21. Тимошик М. Районні газети як організатори сількорівського руху в умовах ствердження в Україні комуно-більшовицької системи. Сіверянський Літопис. 2017. Ч. 4. С. 215–222.
22. Тимошик М. Українське пресове бюро в Лондоні (1931–1939) як промотор у Європі інтересів бездержавної нації: за матеріалами еміграційних архівів у Великій Британії. Імідж і репутація. Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. Київ, 20 берез. 2019 р. КНУКІМ, 2019. С. 16–30.
23. Фольк Лілієнталь. Розслідування. Б-ка масової комунікації та медіа грамотності Академії Укр преси. Київ, 2017.

Інформаційні ресурси

24. Детектор медіа: українське інтернет-видання про медіа: веб-сайт. URL: <https://detector.media/> (дата звернення: 03.01.2021).
25. Національна Спілка журналістів України. Офіційний сайт. <http://nsju.org/> (дата звернення: 03.01.2021).
26. Стоп-фейк: український інтернет-ресурс про непрофесійну журналістику: веб-сайт. URL: <https://www.stopfake.org/ru/glavnaya-2/> (дата звернення: 03.01.2021).
27. Український інформаційний простір: науковий журнал Київського національного університету культури і мистецтв. Гол. ред. М. Тимошик. Числа за 2018–2020 рр. Електронні версії журналу – на сайті журналу. URL: <http://ukrinfospace.knukim.edu.ua/> (дата звернення: 03.01.2021);
28. Тимошик М. «Наша Культура» – місячник української культури й науки в екзилі. Читомо: аналітичний портал про культуру читання і мистецтво книговидання. 2021. веб-сайт. URL: <https://chytomo.com/ekzempliafy-xx/nasha-kultura-misiachnyk-ukrainiskoi-kultury-i-nauky-v-ekzily/> (дата звернення: 10.10.2021).

ЖАНРИ ЖУРНАЛІСТИКИ

Основна

1. Багряний І. Публіцистика: доповіді, статті, памфлети, рефлексії, есе. Упоряд. О. Коновал. Київ : Смолоскип, 2006. 856 с.
2. Бочковський О.І., Сірополко С. Українська журналістика на тлі доби (історія, демократичний досвід, нові знання). Мюнхен : Укр. техн.-господар. ін-т., 1993. 204 с.
3. Галлер М. Репортаж : навч. посіб. Київ : Центр вільної преси, 2015. 347 с.
4. Журналістика: словник-довідник. Автор-уклад. І.Л. Михайлин. Київ : Академвидав, 2013. 318 с.
5. Лівін М. Сторі-телінг для очей, вух і серця. Київ : Наш формат, 2020. 184 с.
6. Літературознавча енциклопедія. У 2 т. Т. 1: А–Л. Автор-уклад. Ю. Ковалів. Київ : Академія, 2007. 607 с.
7. Погрібний А.Г. Поклик дужого чину: статті, портрети, силуети, наближення, публіцистика. Київ : Просвіта, 2009. 678 с.
8. Семків Р. Як писали класики. Поради, перевірені часом. Київ : Пабулум, 2016. 236 с.
9. Скорик М. На пожарищі власного серця. Студентський бунт – рік 1965. Київ : Кит, 2019. 300 с.
10. Таран К. Поміж реалій та ілюзій: статті, есеї, інтерв'ю, спогади. Упоряд. М. Тимошик. Київ : Наша культура і наука, 2020. 298 с.

Допоміжна

11. Гарачковська О. Жанри журналістики в системі друкованих ЗМІ : навч. посіб. Київ, 2019. 344 с.
12. Наєнко М. Художня література України. Від міфів до модерної реальності. 3-є вид., з доп. й уточ. Київ : Просвіта, 2012. 1087 с.

13. Наливайко Д. Теорія літератури й компаративістика. Київ : Києво-Могилян. акад., 2006. 348 с.
14. Прокопенко І.В. Репортаж в газеті. Київ : Вид-во КДУ, 1959. 159 с.
15. Реклама: словник термінів. Упоряд. Р.Г. Іванченко; Фонд сприяння розвитку книговид. та преси. Київ : Парлам. вид-во, 1998. 208 с.
16. Шаповал Ю.Г. Телевізійна публіцистика: методологія, методи, майстерність. Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. Львів, 2002. 232 с.
17. Яцимірська М. Культура фахової мови журналіста : навч. посіб. Львів : ПАІС, 2004. 336 с.
18. Тимошик М. Українська журналістика в діаспорі: Велика Британія : монографія. Київ : Наша культура і наука, 2021. 512 с.
19. Тимошик М. Сучасні тенденції розвитку жанрів журналістики: інтерв'ю. *Актуальні проблеми PR та журналістики*: зб. наук. пр. 2017. Ч. 1. С. 116–120.
20. Юриняк А. Літературні жанри малої форми. Вінніпег: Волинь, 1981. 118 с. (Інститут дослідів Волині ; ч. 42).

Інформаційні ресурси

21. Детектор медіа: українське інтернет-видання про медіа: веб-сайт. URL: <https://detector.media/> (дата звернення: 03.01.2021).
22. Інститут масової інформації: дослідження: веб-сайт. URL: <https://imi.org.ua/monitorings> (дата звернення: 30.09.2022).
23. Наукова бібліотека ім. М. Максимовича. Бібліотеки ВНЗ України: веб-сайт. URL: <http://www.library.univ.kiev.ua/ukr/res/resour.php3> (дата звернення: 29.09.2022).
24. Національна Спілка журналів України. Офіційний сайт: веб-сайт. URL: <http://nsju.org/> (дата звернення: 03.01.2021).
25. Український інформаційний простір: наук. журн. Гол. ред. М. Тимошик ; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. Електронні версії журналу – на сайті журналу. URL: <http://ukrinfospace.knukim.edu.ua/> (дата звернення: 03.01.2021).

КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ

Фахове вступне випробування проводиться у формі тестування, при цьому тестові завдання складаються з двох компонентів:

- запитальної (змістової) частини;
- 4 варіантів відповідей до кожного тестового завдання.

Тестування складається з 50 тестових завдань. За кожну правильну відповідь абітурієнт отримує 2 бали. Мінімальний прохідний бал становить 124 бали.

Порядок оцінювання вступників

Фахове вступне випробування проводиться за наступним порядком. Спочатку абітурієнти отримують індивідуальні стандартні бланки для внесення своїх відповідей на тестові завдання і окремо бланки з тестовими завданнями. Викладач-екзаменатор пояснює порядок заповнення бланку оцінювання знань, на якому абітурієнти вказують прізвище з ініціалами, варіант завдання, дату проведення тестування.

Надалі абітурієнти самостійно працюють над розв'язанням тестів, проставляючи обрану відповідь на кожне з тестових завдань поряд з номером запитання.

Розрахунок оцінки фахового вступного випробування здійснюється за наступною формулою:

$$О_{\text{ФВВ}} = 100 + 2 \cdot X,$$

де $О_{\text{ФВВ}}$ – оцінка фахового вступного випробування,
 X – кількість правильних відповідей на тестові запитання.

Структура та критерій оцінювання знань фахового вступного випробування

«Відмінно» (190–200 балів) заслуговує абітурієнт, який на високому рівні володіє навчальним матеріалом; демонструє всебічні, систематичні та глибокі знання навчально-програмного матеріалу; виявляє уміння визначати та науково обґрунтовувати основні закони і принципи з теоретичних дисциплін; під час тестування абітурієнт правильно відповів на 45–50 тестових завдань;

«Добре» (170–189 балів) заслуговує абітурієнт, який на достатньому рівні володіє навчальним матеріалом; демонструє добре знання навчально-програмного матеріалу програми; виявляє вміння визначати основні закони, принципи з наведених дисциплін; показує здатність розв'язувати основні проблеми теоретичних дисциплін; під час тестування абітурієнт правильно відповів на 35–44 тестові завдання;

«Задовільно» (124–169 балів) заслуговує абітурієнт, який на низькому рівні володіє навчальним матеріалом; демонструє знання навчально-програмного матеріалу дисципліни в мінімальному обсязі, необхідному для майбутньої роботи за спеціальністю; виявляє вміння орієнтуватись у ключових проблемах теоретичних дисциплін; під час тестування абітурієнт правильно відповів на 12–34 тестові завдання;

«Незадовільно» (100–123 балів) заслуговує абітурієнт, який не володіє навчальним матеріалом; демонструє низький рівень знань навчально-програмного матеріалу, який не відповідає рівню знань фахівця зі спеціальністю; допускає грубі помилки під час відповіді на теоретичні питання; під час тестування абітурієнт правильно відповів на 0–11 тестових завдань.